

Discurs del secretari general del PSM-EN, Biel Barceló

Acte de cloenda del 21è Congrés del PSM-Entesa Nacionalista

Bon dia, companyes i companys.

Agraïments als convidats presents: tant de partits germans de la Federació, altres partits nacionalistes i progressistes, entitats socials, sindicals i empresarials.

El PSM-EN avui ha marcat el seu MÀXIM COMPROMÍS amb LES PERSONES.

El país viu temps difícils i convulsos. La crisi econòmica i social, arreu del món, és de gran abast, i amenaça el present i el futur de molts de ciutadans. Tanmateix, també és una oportunitat, una oportunitat per construir un sistema més just i lliure.

A Mallorca i a les Illes Balears la dramàtica espoliació fiscal que patim i l'estratègia dels governs del PP, aquí i a Madrid, d'aprofitar la crisi per desballestar l'estat del benestar, castellanitzar el país i tornar al desenvolupisme territorial agreugen la situació.

En aquest context, el 21è Congrés del PSM-Entesa Nacionalista ha de servir per reafirmar el nostre ferm compromís, més que mai, al servei de les persones d'aquest país, dels seus drets, de les seves llibertats. D'aportar-los oportunitats i futur. La nostra prioritat és afrontar els problemes reals de la gent, i aportar-hi solucions valentes, agosarades, que estiguin a l'alçada de les circumstàncies. Solucions que sorgeixen d'un procés participatiu. El PSM-Entesa Nacionalista ha de dedicar totes les seves energies en canviar aquest estat de coses i afrontar-ne els reptes, conscients que, per fer-ho amb ambició, ens cal créixer.

És l'hora de la participació, del compromís, dels projectes amples, oberts, com més persones s'hi apuntin, millor: persones compromeses, amb ambició per canviar les coses i amb vocació de servei. És entre tots que forjarem, en un procés continu i obert, el mallorquinisme progressista del segle XXI, sense reserves ni exclusions.

Cal sumar. Ara més que mai és necessària una força política que confiï en les persones d'aquest país, que trenqui un bipartidisme negatiu i amb mentalitat de sucursal.

El canvi és possible perquè és necessari.

Tenim una nova Executiva, i un nou Consell de Direcció Política, que dirigiran el partit. També hem aprovat passes perquè la coalició amb Entesa i IniciativaVerds tenguí un caràcter estable i permanent, es doti d'òrgans executius comuns i assembles conjuntes obertes a la participació de tothom. Com un instrument perquè les posicions progressistes de les Illes Balears arribem a amples majories socials.

Els homes i les dones del PSM hem de ser conscients que, en aquest moment històric, la societat de Mallorca i de les Illes Balears ha de fer front a un doble repte. **El nostre país viu una doble crisi: una forta crisi econòmica i social, i l'aprofitament que es fa d'aquesta crisi per desmantellar l'estat del benestar. I de totes dues hem de sortir.**

Davant les majories absolutes actuals de Rajoy i de Bauzà que ataquen les persones, i per recuperar la confiança dels ciutadans i de les ciutadanes, proposam pràctiques de radicalitat democràtica i de participació.

Des del PSM consideram irrenunciable el dret del poble de les Illes Balears de decidir lliurement sobre tot allò que li afecti.

Pel que fa a la crisi econòmica, el Congrés que avui tancam marca clarament les fites polítiques del PSM. En aquests moments, **la prioritat del PSM és treballar per crear les condicions per sortir de la greu crisi econòmica i social en què ens trobam.** La nostra tasca principal és lluitar contra l'atur i generar les condicions perquè l'economia de Mallorca i les Illes Balears tornin a generar riquesa, sempre amb respecte amb el nostre territori.

Els plans de retallades d'en Zapatero primer i ara de'n Rajoy són injusts, neoliberals, antieconòmics i van en contra dels sectors socials més dèbils. En la lluita contra la crisi, el Govern espanyol no s'ha atrevit a suprimir els ministeris amb competències transferides a les Comunitats Autònomes. Ni a suprimir les Diputacions Provincials. No han volgut tocar les milionàries despeses del Ministeri de Defensa (com ha fet Alemanya, per cert); ni estan investigant la gestió dels bancs que han provocat aquest forat multimilionari,

com tampoc han volgut gravar els patrimonis milionaris o els capitals especulatius. **Hem de pagar la crisi dels bancs tots... menys els banquers i els milionaris?**

El Govern espanyol ha preferit retallar la inversió en investigació, mantenir despeses de la Casa Reial o pujar els impostos que afecten especialment als que tenen menys renda. Però a més, en el cas de les Illes Balears això encara és més injust i perillós: estam aplicant retallades a la Comunitat Autònoma amb un pitjor finançament de tot l'Estat. Les Illes Balears som l'autonomia amb menys treballadors públics per habitant, i així i tot encara ens retallen. Doncs bé, nosaltres deim **NO perquè encara ens fan falta metges, professors i altres professionals del sector públic!**

És incomprendible que amb 90.000 aturats a Balears encara estem pagant, amb els nostres impostos, els treballadors públics i les infraestructures d'altres autonomies. Nosaltres també tenim moltes necessitats, en aquests temps tant difícils: les nostres empreses, gent gran, els emprenedors mallorquins, joves estudiants i aturats, necessiten ajudes del sector públic. Som el país més solidari del món: amb els nostres impostos pagam les necessitats de tots els altres, menys les pròpies.

- Per tant, el que hauria de fer en aquests moments el Govern d'aquest país, el nostre Govern, I NO HA FET, és tenir la voluntat política i la capacitat suficient per aplicar un paquet de mesures propi i pensat per donar resposta a les necessitats socials dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.
- El que hauria de fer el Govern I NO HA FET es recuperar el diàleg social, parlar amb els agents socials i econòmics per pactar entre tots la sortida de la crisi.
- El que NO pot fer el Govern I HA FET es voler sortir de la crisi atacant els nostres professionals, educadors, sanitaris, treballadors públics en general,... atacant a les classes mitges, fent pagar la crisi als pensionistes,... creant més atur.
- El Sr. Bauzà ha de tenir ben clar que així no anam enlloc, que el seu és un Govern desnortat, sense idees, i que ens duu al desastre.
- El que hem de fer I NO HA FET el Govern es afrontar definitivament la necessitat de la millora dels ingressos de la comunitat autònoma, fent èmfasi en la fiscalitat per les rendes més altes i en la fiscalitat mediambiental.

- I el que ha de fer el Govern I NO HA FET és recuperar inversions, que han d'esser un dels motor de la recuperació econòmica. Inversions per a la millora del transport públic, les inversions mediambientals i en innovació. Aquelles inversions que ara Madrid ens nega a pesar de que hi té una obligació estatutària. I que els escolanets del PP d'aquí no s'atreveixen a reclamar.

Entre altres coses, en aquest Congrés hem discutit i aprovat més de 80 mesures per sortir de la crisi. En vull citar només algunes, **per recordar que sí, que hi ha un camí, una alternativa, optimisme i solucions a aquesta crisi:**

1. Establiment d'un impost sobre les transaccions financeres internacionals (Taxa Tobin). La recaptació d'aquesta Taxa, ha d'anar destinada a polítiques socials, a minvar el deute públic i a la cooperació internacional.

2. Revisar el Pacte d'Estabilitat de la UE, que fixa limitacions estrictes de contenció de la despesa pública: el límits al dèficit públic s'ha d'establir en funció de barems com el suport a les inversions productives o a la garantia d'unes polítiques socials mínimes. El contrari no ens duu més que a més empobriment.

3. Major transparència i regulació bancària. Enfront dels rescats bancaris, hem de rescatar persones.

4. Gravar als qui més tenen i als qui més guanyen. Proposam un impost sobre empreses contaminants, una taxa sobre estades turístiques, un impost sobre grans fortunes, en lloc de pujar impostos que graven a les classes mitges..

5. Pla de lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida, que representa més d'un 23% del PIB. Cal incrementar els recursos humans i tècnics de l'Agència Tributària, en compte de reduir-los com ha fet el Sr. Rajoy.

6. Canviar el model econòmic especulatiu per un model d'economia del bé comú al servei de l'interés general que millori la qualitat de vida de les persones i el benestar col·lectiu. **Cal limitar els salaris i el cobraments d'incentius dels alts directius d'empreses.**

7. Quota de consum mínim de producció local i ecològica. En escoles, residències de gent gran i hospitals. Incentius al sector de la restauració perquè

a la carta de restaurants hi hagi un mínim de productes locals, agrícoles, ramaders i pesquers.

8. I la **SOBIRANIA FISCAL**. Reclamar un sistema de finançament públic basat en que les rendes generades en un territori siguin gestionades des del propi territori, reservant-ne una part per a la solidaritat amb altres territoris menys afavorits. En altres paraules, el concert econòmic solidari. Per fer front a la crisi, necessitam disposar dels nostres propis recursos, i no que ens les gestionin des de Madrid.

No puc acabar sense fer esment al pitjor atac que s'ha fet a la nostra llengua i cultura, des de la dictadura franquista. El Govern Bauzá impulsa la segregació lingüística a les aules i es carrega la llei de normalització lingüística després de 26 anys de consens. Sr. Bauzá vostè vol aniquilar aquest poble. Però el poble li ha dit ben clar i fort: som aquí, estimam la nostra llengua,... Mai un president havia hagut d'anar escortat per policies per poder-se moure pels pobles i ciutats de Mallorca. Mai un president havia fet tant per carregar-se la nostra cultura i la nostra llengua. I mai tanta gent s'havia aixecat per defensar els nostres drets com a poble.

El president Bauzá cada dia està més allunyat de la realitat. Cada dia que passa perd suports, i genera més indignació entre la ciutadania. Cada vegada que ataca la nostra llengua i la nostra cultura, cada vegada que tanca serveis sanitaris o suprimeix programes educatius, cada vegada que treu al carrer professors, mestres, metges, infermers... creix la "majoria silenciosa" que aixeca la seva veu, que s'indigna, que no se resigna a tanta misèria i a tant de menyspreu.

I no són "els de sempre". En som molts més: ciutadans i ciutadanes de Mallorca i Balears de totes les ideologies i condicions, que volen una sanitat pública que funcioni, pares i mares d'infants que volen que els seus fills rebin una educació com toca, i en la llengua pròpia d'aquí, encara que ells no la parlin a ca seva, jubilats que aspiren a passar els darrers anys de la seva vida amb la dignitat que es mereixen...

Companys, el primer de maig, a Campanet, vos demanava tres coses: Confiança, Ambició i Compromís.

Confiança en les nostres pròpies possibilitats com a país. Ens en sortirem. Haurem de canviar coses, però en podem sortir reforçats.

També confiança en la nostra gent, i en les nostres possibilitats com a partit. Hi ha molta gent que està cercant respostes noves, que està decebuda dels partits tradicionals espanyols. Escoltem-los, xerrem amb ells. Sense prejudicis, amb la voluntat sincera d'ajudar-los, i que ens ajudin: d'establir una relació de cooperació amb ells.

Ambició política. Per canviar les coses que no ens agraden, per sortir del pou, per liderar l'alternativa a les polítiques del PP.

Compromís. Hem de caminar tots junts en la mateixa direcció, hem de cercar entre tots les respostes que exigeix el moment. Hem de cooperar amb els nostres socis, hem de construir amb ells un nou instrument polític més eficaç per fer front a les actuals circumstàncies. Tot això exigeix compromís.

Ens queda molta feina per fer treure aquest país endavant. **Tot allò que som capaços d'imaginar, som capaços d'aconseguir. Per això vos deman, confiança, ambició i compromís!**

Visca Mallorca!